

TROLLENS

1966

U.P.A.



Met i beskrivningen betyder kanske inte meter!

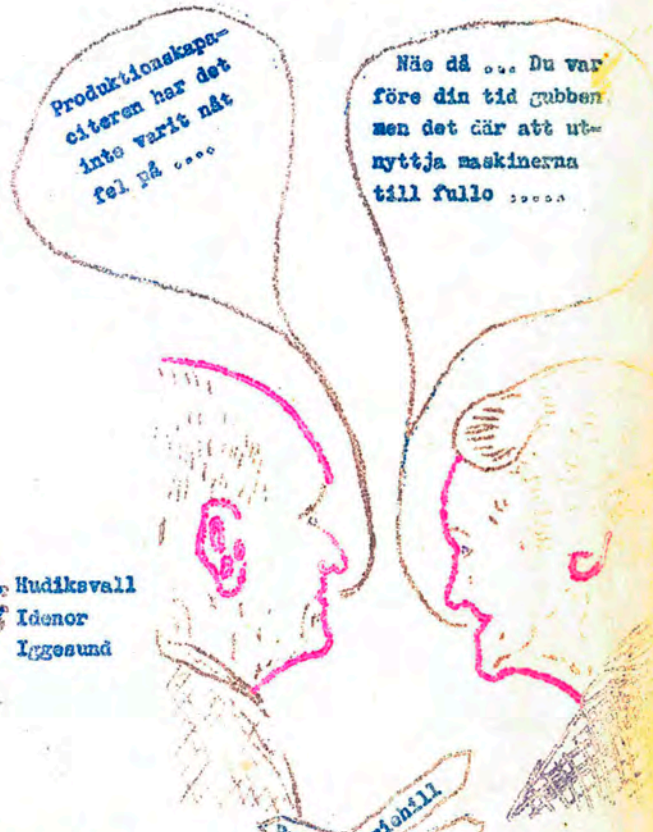


Tager Du Anders Åke Östlund denna Karin

Karin! Skriv vi meta i dopfunten!



HM!



Produktionskapaciteten har det inte varit nåt fel på

Nåe då ... Du var före din tid gubben men det där att utnyttja maskinerna till fullo

Hudiksvall
Idenor
Iggesund



GPPH!



Hurra!
Jag har fångat den okända ubåten!

Trollh.
Sjuntorp
Älvängen

Motala
Vadstena



FLYTTBYRÅ

- Rumsta
- Vallvik
- Halleby
- Narichäll
- Trollh.
- Motala
- S.hamn

Vart här?
Tjaa, såg du



Monica! Skynda dig packa, Eric flyttar!

ETT POLITISKT ÅR.

En ledare om politik är svår,
även om vi haft mycket sänt i år.
Det började med avtal för oss i LO,
vi fick ett treårs-avtal kan ni tro
men procenten den blev ringa
för pengar, har ju arbetsgivare inga.
Visa återhållsamhet, sa Sträng o Tage
jag kan ej förstå att de har mage
att säga så till oss som inga pengar har
men de måste väl ha alla pengar kvar
tills de själv ska ha sina feta löner höjda
och lärarna måste få så de blir nöjda,
de måste ha en stöddig kompensation
på våra löner och allmän inflation.
Får man till sossarna ställa en fråga.
Solidaritet, det är väl en jädra plåga?

Kommunal o landstingsval har det även varit
och vårt största parti hade rätt så varit
men med statistik går allt att fixa
så sossarna de grejade och mixa
och vår käre Tage han började å yra
att det gått bra, jämfört med --24

I övriga partier var allting frid o fröjd
även om hos K D S, man ej var riktigt nöjd.
Gud är med oss, pastor Ekstedt sade
men någon röst i urnan, Gud ej lade.

Bra det gick för Högerparti
nu sedan Heckscher gjort sorti
utseendet spelar tydligen en viktig roll
utan Kennedy-look, tror jag Holmberg kammat noll.

Hedlund o Ohlin de talade stort
om ett program, som de ej hade gjort
det får vi tala om när valet är över
men en röst på oss, ger er mera "klöver".

Röde Herman hade gjort sig fri
från stalinister o kineseri.
Flera steg till vänster, ropa C.H.
kommunism är demokrati, så de så.

Ni minns väl slagorden de hade i år,
nästa val de ett tillägg får.

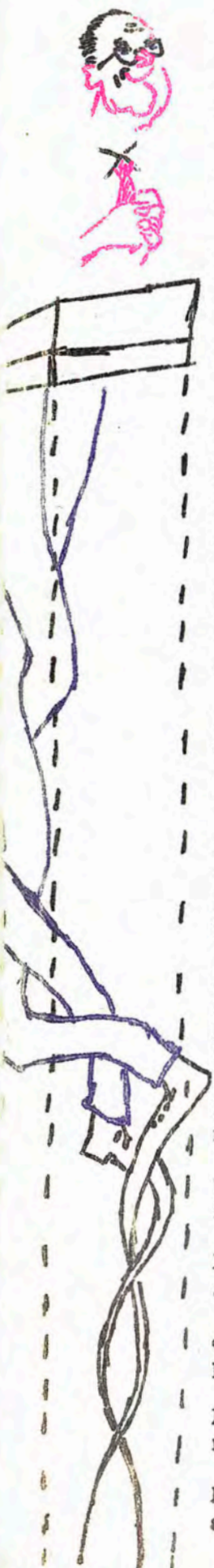
Tänk framåt, välj socialdemokratin
resurcerna, blir kanske bättre med "tin"

Flera steg till vänster,
staten tar alla förtjänster.

Jordbruk över hela landet,
plöj, på Hötorget den som kan det.

Lägg din röst där den väger tyngst
rösta på Holmberg, han är ju yngst.

Forma framtiden med Folkpartit,
allt det andra är bara "skit".



B O R T T A P P A T

Ett recept på fläskpannkaka har förlorats någon gång under eftersommaren. Upphittaren torde vända sig till fru Monica Östlund, Strågatan 20, Vadstena, Tel: 0143/12043.

I anledning av det inträffade försäljes vid auktion den 15 januari 1966 vid Strågatan 20, Vadstena. 1 st fodral till fläskpannkaka samt diverse använda fläsktärningar.

Sverker Henriksson
auktionsförrättare

Helgdagsledigheten och övrig fritid förlorad i Trollhättetrakten. Rättsinnige upphittaren ombedes ringa Nr: 0520/11218.
Hittelön

T I L L S A L U

På grund av att ägaren har ett huvud för sig, bortvräkes ett parti vitkål till huvudlösa priser.

O.B.S.

En påse potatis (små storlekar) medföljer varje köp. Hänvändelse till "SJUNTORPAREN"

K U N G Ö R E L S E R

"K V A S T F Ö R B U D"

I anledning av ett uppseendeväckande fall av björkskövling i Hälsingeskogarna har det denna dag utfärdats förbud mot tillverkning av björkkvaster.

Slottet i Gävle den 15 dec. -66
"Jalle"

M Ö T E N

Medlemmar i diskussionsklubben OENIGHET kallas till ordinarie kvartalsmöte instundande Juldag.

Lexikonet Sverker Henriksson deltar, varför övriga medlemmar som vanligt får hålla käften.

Styrelsen gm. S.I.

I tidningen verka,

Algot Olofsson
Karin Dagnysson
Lars Olofsson
Anna Kristinasson
Jerker Algotsson
Sven Ivarsson
Nils Holgersson
Sverker Henriksson
Anders Åkesson
samt
Nils Andersson

Tidningens ch. red.
tacka samtliga för
deras medverkan.
Ett tack även till
Eva Elisabethsson
som varit till
stor hjälp vid
sättning o dragnig

Även i år har vårt korsordsgeni varit i farten och komponerat ett korsord som vi hoppas skall förnöja våra läsare. De skuggade rutorna i "flätan" upptar en mening som kanske lösarna riktar till korsordsförfattaren före, under eller efter det att korsordet är löst. De små teckningar som stuckits in i vissa rutor hoppas vi lösarna skall ha fantasi nog att kunna tolka. Korsordet återfinns på första sidan i bilagan. LYCKA TILL.....



KOM IHÄG.....
Vid behov av VED
säg ALGOTS, det räcker.

Iggesund (TN) Envis rykten vill göra gällande att AB Iggesund Bruks aktiestock nu har förvärvat av en enda person. Det hela lär ha börjat med att personen i fråga fick en aktie av bolaget i och med sin pensionering och då fick smak för kapitalistlivet och lät inköpa hela aktiestocken. Let har ej gått att få tag i någon person som har kunnat verifiera ryktets sanningshalt. Ryktet har dock utpekats en f.d. flottningsarbetare som är bosatt på herrgården Stranden i Långviken.

S.I.

Älvängen (TN) Även i år kommer färgfabriksarbetaren m.m. Lars Olofsson i Älvängen att fira sin julafton på den fabrik där han är anställd. "Let gör det samma var jag firar julen bara jag får en bit av julsinken", säger han. Han har de senaste åren firat julen på detta sätt tillsammans med två skinkbitar och en hård smörgås. "Det blir ju inte så idylliskt heller", menar han, och det kan ju vara sant.

S.I.

Trollhättan (TN) Le försök med grönsaks och blomsterodling som bedrivits av två herrar vid namn Sven Ivarsson och Nils Holgersson är nu slutförda och resultatet har nu meddelats vid en presskonferens. På grönsakssidan noterades hyggliga framgångar med vitkål och kålrötter medan däremot försöken med rödbetor helt misslyckades. Le stora försöken med potatisodling kan även de anses som helt misslyckade men där tror man att orsaken är att den personal, som var anställd vid läggningen, har saboterat det hela, genom att samtidigt med att man lade potatisen, sådde ogräsfrö. Även blomstren misslyckades till stora delar då de för det mesta blev små och taniga. Som helhet alltså mycket lyckade försök som säkert kommer att göras om ett annat år.

S.I.

Trollhättan (TN) I ett telegram från tidningarnas telegrafbyrå meddelas att den store filmskaparen, tidningskungen m.m. Nils Holgersson har beslutat att flytta från sin nu kända adress till en okänd sådan. Anledningen lär vara att en del av hans tidningsabonenter har uttalat hotelser mot honom och för att säkerställa att årets nummer ska kunna komma ut i tid har han nu beslutat att flytta till okänd uppehållsort.

S.I.

Sjuntorp (TN) Torparen, furiren, färgaren, journalisten, m.m. Sven Ivarsson har nu slagit ner sina boopålar i Sjuntorp. Han har tagit anställning såsom lokalombud för Tidningen Trollhättan på fritid. Eftersom herr Ivarsson är nära släkt med redaktör Henriksson, Vadstena, har J O sänt en rundskrivelse till alla i kommunen med en önskan att de inget skall göra, säga, tänka eller på annat sätt påverka, då detta skulle utöka hans arbetsbörda ytterligare.

N.H.

RADIO I MOSTENA

Ett rykte berättar, att f.d. chefredaktörerna för Trollens Nyheter, Sverker Henriksson och Jerker Algotsson skulle startat en radiosändare, enligt ryktet heter den Radio Mostena. Trollens Nyheter vill gärna vara den första att gratulera. Vi får dock samtidigt beklaga att företaget ej har någon drivande kraft i ledningen. Kommunikationsminister Palme kan med största säkerhet, ta det hela lungt.

Det har även talats om att Radio Mostena skulle försöka konkurrera ut Trollens Nyheter. Vi kan lugna våra läsare med att säga, vi känner dessa herrar och vi vet att det enda de möjligen kan göra är att själva försöka konkurrera ut varandra.

N.H.

Sjunterp det datum det nu är.

Herr insändarredaktör:::

Nu kan jag inte tåga längre, jag måste få tala om vad jag tycker om saker och ting, vad nytta det nu kan ha. I fjol när vi samlades för att framföra denna, på den tiden utmärkta tidning, var vi fem redaktörer som hade ett verkligt fint samarbete. I rå när man börjar vänta på att få kallelsen att återigen samlas så får man bara ett brev där man uppmanas att insända material till en enväldig redaktör. Hur har detta gått till undrar någon. Jo, genom någon form av underligt schackspel av denne ensamme red. Hur det där schackspelet har gått till kan ingen nöjaktigt förklara.

Nu vill jag ställa en fråga till diktatorn. När vi i fjol samlades hos varandra vart man ju bjuden på ibland ända upp till två koppar kaffe. HUR SKA LET GÅ TILL I ÅR VA???

En av de fem

Svar:

Kaffet går bra att sända per post, adressen är:
Stankullevägen 24, Trollhättan.

Diktatorn

Sverige i nov. 1966.

Insändarredaktören.

Med tanke på utgången av det senaste valet och tidningens politiska färg, som den ju trots allt har, skulle jag vilja ställa följande fråga. Är det inte snart dags att lägga om rodret mot höger sida. Visserligen gjorde det mest vänsterinriktade partiet en smärre framgång medan däremot de borgerliga gjorde en klar seger som resulterade i flera mandat i kommunalförbändmäktige och landsting. Efter som denna tidnings läsare, inte är av den uppfattningen som chefredaktörerna för denna tidning, är frågan befogad. Till de som inte tycker om politik kan jag bara säga att låt bli att läsa detta.

/Högervriden/

Svar:

Låt mig ge "Högervriden" en liten navigationskurs. Ligger man rodret mot höger så ska, styr skutan till vänster. Jag kan ej förstå vad ni klagat över. Denna tidning har alltid haft rodret till höger.

Ins. red.

F I L M

Årets stora filmhändelse svarar liksom i fjol den hos Ingemar Bergman skolade storregisören Nils Holgersson för. Filmen, som hade premiär i mitten av september i Trollhättan och sedan gått runt om i landet på alla större biografier, har fått titeln Nils Holgerssons underbara resa. Handlingen har inte som man kan tro påverkats av den namnkunniga författarinnan Selma Lagerlövs berömda bok med samma titel, utan filmen får anses vara en protest mot mycket av det som inte är bra i samhället bland annat skyltseriet. Regisören har fångat skyltar i alla upptänkliga miljöer och i alla möjliga utföranden och har nog avsett att skapa debatt om skyltarnas vara eller inte vara. Om han har lyckats återstår att se.

Regisören har även i denna film gjort upp med religionen då kyrkan är ett ständigt återkommande tema. Sin inställning till svensk historia har han även lyckats att demonstrera på ett mycket fint sätt, då han i en scen personligen går fram och skakar hand med Vasastatyn i Mora.

Nu vill elaka tungor göra gällande att kameran tycks gå bäst när regisören själv är med i handlingen och alltså inte själv kan påverka densamma. Avslutningsscenerna är i mitt tycke de bästa men dessa tänker jag inte avslöja här utan slutar med att hoppas att ni ska komma i tillfälle att själva se detta mästerverk i filmkonsten.

ESPERI



DETTA ÄR KULTUR

tro
Östen med pennan.

Som tidigare år, har även i år de mer avancerade artiklarna lagts på mig, därför ska jag nu här avhandla vad som rör sig på kulturens front här nere i södern. Först och främst kanske det är på sin plats att klar-göra vad som menas med kultur, det lär finnas lika många förklaringar på vad det är som det finns medlemmar i en viss familj.

Kultur är enligt uppslagsverket Focus, jag citerar: Odlande, brukande av jord, 2 Materiell eller andlig utveckling, bildningsnivå, 3 Renodling av bakterier, slut på citatet. Sen har vi ju kulturell dans vilket jag dock överlåter åt experten Algot Olofsson att förklara vad det är. Kultur får inte förväxlas med kult som är något helt annat, kultivator kallas inte sådan som skriver om kultur utan det är en harv (detta skrivet så att ingen ska förledas att försöka någon vits med utgångspunkt från detta) Kultivera är det jag nu försöker göra nämligen att bibringa er bildning (utan hopp om att lyckas) Ni har väl även någon gång träffat på ordet kultursnobb, och funderat vad det är för ena konstiga figurer. Det är vanliga bönder och torpare som går klädda i frack till vardags. Kulting får ej förväxlas med kutting. Enda likheten är att kultingen har knorr och den som använder kuttingen får knorr. Knorrar gör vi ju också under de tunga skatterna, dock inte om vi

finner sådana skatter som den av våra största kungar, Gustav Vasa. Jenna kungs största framgång var störtandet av den danska kungen Cristina Tyrann som då regerade över både Sverige och Danmark. Tyrann det är sådan som chefred. u.p.a. för denna tidning, därför låt oss gemensamt störta honom vi samlas till protestmöte på Drottningtorget i Trollhättan den 1 dec. och går därefter i protestmarsch upp till redaktionslokalerna på Stamkullavägen 24. Protestmarscher är på modet just nu, har man inget att gå en protestmarsch för kan man gå på grund av detta. Protest kommer av ordet protes som betyder i stället för. Stället kallar bonden sin gård med tillhörande jord. På den jorden bedrivs den form av kultur som står under nummer ett i citatet i början av denna artikel som skulle handla om en annan slags kultur. Detta måste jag tyvärr låta stå över till nästa gång då det här blev så långt.

det fanns i regalskeppet Vasa som har fått namnet av

FLYTTFÅGLAR

Verserad berättelse av J. Algotsson.

Varför flytter du så
 det är många som frågat
 - Hur är det nu broder,
 har alla dig plågat?
 - Visst inte jag svarar
 kanske bäst att berätta
 Ni får veta allt - om
 nu detta kan lätta.

I Söderhamn var det bra,
 det skall alla veta
 men att jämt jobba natt
 kan vem som helst reta.
 Jag hade jobb klart i Sala
 men stannade kvar,
 när Kuriren bjöd över
 tänk så snälla dom var!

Så kom bud ifrån Hättan
 och jag tog en chans
 Ty staden var vacker och
 det bjöds utmärkt avans.
 Det började bra och Patrik
 mig bjöd
 hem till lyan på sill,
 potäter och bröd.

När första fullmånen kom
 jag såg var jag hamnat
 Upp i varv kom herr P
 så jag trodde han kvannat.
 - Det fattas ju indrag
 i flera notiser,
 ni saknar känsla för
 skönhet - jävla noviser..

Några veckor det gick
 i liknande stil,
 jag nervkolaps undvek med
 tabelett Restinil..
 Men av nerverna mina det
 fanns dock blott rester,
 när hr. P plötsligt sade,
 - Nu tar jag semester.

Jag kände hur stenen föll
 bort från mitt hjärta
 och kamraternas nyllen blev
 fri ifrån smärta.
 Så vilsamt, så lugnt, så
 bra allting gick
 vår nervspänning släppte
 när frid vi nu fick...

Men ibland går tiden
 tyvärr alltför fort
 och Patrik kom åter
 steg in i vår port.
 Det gick bra ett par veckor
 men så börja han steppa
 och allt blev som vanligt
 - redaktionsgänget deppa!

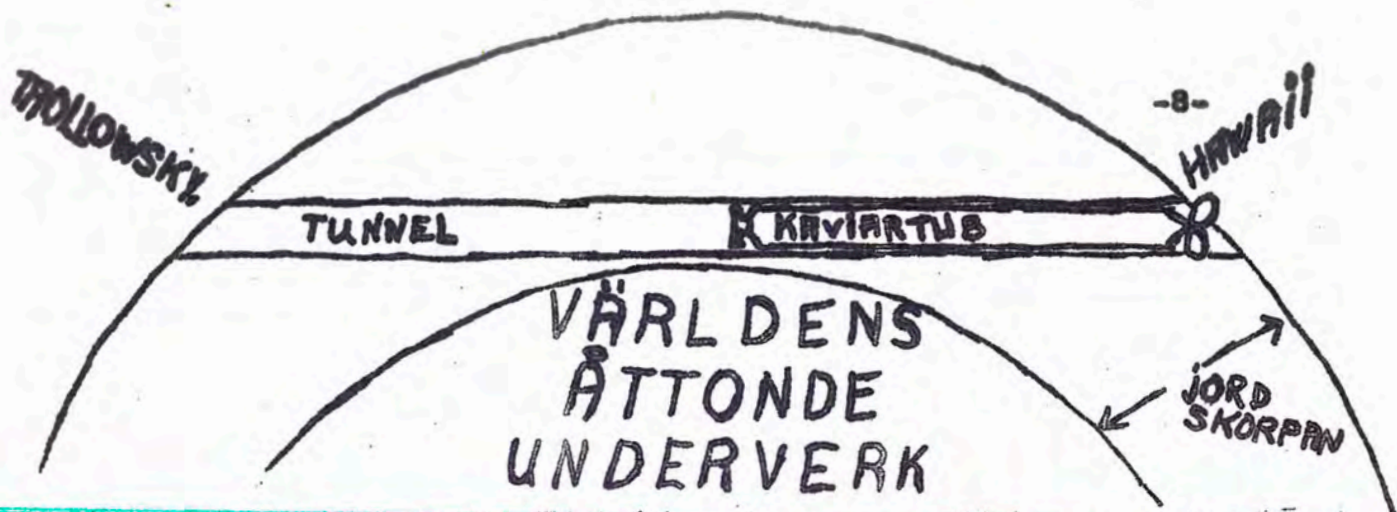
Mitt hälsingeblood en dag
 kom i svallning
 jag sög tag i hr. P, vars
 ben var i dallring.
 In i rummet han åkte
 med dunder och brak
 skånska lejonet blev
 för en stund ganska spak.

Men så morska han upp sig
 kom ut och tog ton.
 - Jära hand på sin chef,
 det är farliga don.
 Till polismästarn går jag
 och anmärr dej,
 här ska bli andra bullar -
 - så fan i mej

Och rockskörten fladdra
 när Patrik försvann
 vid sin återkomst var han
 en slagen man
 Ty polismästarn visste att
 Patrik var galen
 Han försökte förklara - då
 stack P ur ur salen.

Resultatet det blev att ja
 bums sade upp
 och Patrik han sjukskrevs
 - en företagskupp ...
 Min avslutningsmånad nu bl
 riktigt fin,
 jag kunde trots allt koste
 på mig ett flin

Från helvetet kom jag till
 himmelens höjd
 i Hallbergs skyskrapa jag
 kände mig nöjd.
 Men kontrasten blev tydlig
 alltför stor
 också var jag så helsikes
 långt från min bror



Nissowsky Östowitch arbetar fortfarande för vår tidning och har i år bland annat besökt Trollowskys största geni uppfinnare herr Hubert von Grävling i hans uppfinnarverkstad. Han berättar här nedan det senaste på uppfinnarfronten.

Som våra tidningsläsare vet är Hubert von Grävling en mycket tillbakadragen man och det har tidigare varit en omöjlighet för en reporter att komma in i hans verkstad. Jag lyckades med detta genom att muta städerskan Tvättonji samt hunden Taxopi. Städerskan fick 2000 damltrador så att hon lovade att hålla sig borta. Hunden gav jag 50 skinkor så att han lovade att sluta dricka vatten och då blev han snart nog torr som ett skinn, vilket jag snabbt kröp i.

Jag kunde nu alltså ta mig in i verkstaden utklädd som hunden Taxopi. Hubert von Grävling märkte inget utan fortsatte att prata för sig själv, vilket han alltid gör. Han fick nu helt plötsligt för sig att han höll ett föredrag inför publik. Jag som hade smugit mig bort till hundkorgen och lagt mig fick nu snabbt ta fram block och penna som jag hade med mig i skinnet. Jag skrev ner det han sade samt gjorde en liten skiss av det han ritade på en svart tavla. Här börjar alltså Von Grävlings föredrag.

Mina damer och herrar, jag skall nu i all korthet, med hjälp av en enkel skiss på denna svarta tavla, beskriva världens åttonde underverk för er. Tänk er alltså att denna linje som jag ritat här är jordens horisontallinje sedd från rymden, nu tänker

vi oss att vi delar jorden på mitten, vi får också då fram denna linje, vilken utmärker jordskorpan undre kant. Som ni kanske vet är jordskorpan tjocklek sex mil. vi tänker oss nu att vi här i den högra kanten har Hawaii i Stilla Havet, på den vänstra sidan har vi Trollowsky. Vi gräver nu en vågrät tunnel mellan dessa två punkter. Tunnelns dimentioner skall vara 500 gånger 500 meter. När detta är klart, släpper vi på vatten från Stilla Havet som har en året-om-temperatur, på omkring tjugofem grader Celcius. Vad kommer nu att hända. Ingenting, vattnet kommer endast att rinna till mitten av tunneln, där kommer det att stanna på grund av jordens dragningskraft. Newtons lag, som detta fenomen också benäms. Vi måste alltså, på något sätt utöva tryck på vattnet och få detta att forsa vidare och på så sätt få det att rinna ut här i Trollowsky, om detta går skall vi här kunna få ett klimat året om som är i stil med det som finns på den andra sidan jorden. Hur ska vi då få vattnet att tryckas fram. Jag har löst detta problem mycket enkelt. Jag tänkte först att jag skulle bygga en pumpstation i mitten av tunneln, men jag fann snart att detta ej skulle gå, på grund av att jag då måste ha en mycket lång elektrisk

Forts. på sid 11



DEN STORA FISKARDUELLEN

Eftersom jag i år efter långa och segslitna förhandlingar med redaktören för tidningen Trollens Nyheter lyckats utverka lite spaltutrymme, hade jag tänkt mej att lätta lite på hemligheterna kring mina frångångar som sportfiskare, eftersom många läsare bett mej om det. Samtidigt som jag får tillfälle att tillrättalägga en del tidigare felaktiga publicationer i fjolårets upplaga av nämnda tidning.

Jag inleder därför med ett sådant mycket grovt fel. Det gäller en utmaning på duell, av en rätt välkänd redaktör, jag vill inte nämna hans namn då detta kanske kan skada hans renommé i fortsättningen. Vapnet som skulle användas var naturligtvis pimpel.

Enligt hans tidigare publiceringar, om denna duell, beskyllder han mej för att ha fiskat upp den sista abborren på övertid, vilket gjorde ställningen oavgjord. Men då varken start eller målskott förekom, har vi sportfiskare som kutym att tävlingen varar så länge man befinner sig på isen, och jag kunde ju omöjligt befinna mej på land, när jag gjorde denna, som jag själv tyckte, eleganta avslutning.

Eftersom hans berättelse om den här duellen var full av felaktigheter, så skall jag här berätta det rätta förhållandet. Han ringde upp mej en dag och önskade se mej som motståndare i den ädla sporten pimpel. Sjö hade han valt ut, och dessutom anställt en hålborrhare. Jag tyckte det där med hålborrhare var lite onödigt, men jag sa till honom att han väl inte hade den kondition som krävdes, hans arbete bestod ju bara i att sitta och söka, och fritiden använde han till att spela Bingo, och det är ju inte någonting som bygger upp konditionen för en hård fiskedag. Men på konditionen var det inget fel påstod han och nämnde något om en söndagsutflykt på skidor i Dalarne som han varit med om. Mej, hålborrhare ville han vi skulle ha för att få en så rättvis fördelning på själva fisket som möjligt, som i alla fall var det väsentliga tyckte han. Jag gick då med på förslaget. Jag föreslog att vi skulle starta klockan fyra på morron, eftersom bästa fisket är under morgontimmarna, detta vann emellertid inte gehör, då han omöjligt kunde gå ifrån sina vanor att stiga upp före klockan nio på förmiddagen.

Klockan tio var vi i alla fall färdiga. Jag hade plockat med mej vad som behövdes för en dags fiske. Lite kaffe, ett par smörgåsar dessutom pirkar och spön till både honom och mej. Men han hademat med, som jag tredje, för en hel vecka till oss alla tre bl.a. en hel bag fullproppad med pannkakor. Så jag tala om att jag inte hade tid att stanna mer än en dag. Mina bekymmer visade sig emellertid onödiga, då han visade sig vara en riktig storätare. Pannkakorna fick vi inte ens smaka på. Sjön som skulle ha oss som gäster visade sig vara Vanderydsvattnet även kallad Kobbergssjön. Varför han valt denna var ju lätt att räkna ut, då som alla vet prinsessan Desiré har sitt residens i kanten av sjön. Han hade naturligtvis räknat med att slå två flugor i en smäll, samtidigt som han skulle ta min skalp i pimpel, tänkte han vara den förste journalist i världen att få publicera en bild och en intervju med en prinsessa. Båda dessa saker misslyckades emellertid grundligt, detta trots att han som det sedan skulle visa sig, använt sig av ojusta metoder med själva fisket.

Vi började fisket med att jag först fick lära hålborrharen hur borren skulle användas, vad som skulle vara upp och ner o.s.v., varefter jag borrade två hål, ett till min värd och ett till mig själv. Han fick låna det bästa spö och pirk jag då hade, det gick nästan inte att undgå få fisk, det var bara själva uppdragningen han måste göra själv. (Jag har senare även konstruerat en automatisk uppdragare. Jag kan i detta sammanhang meddela att det snart kommer en helautomatisk sportfiskemaskin, då jag i samarbete med en konstruktör, Hubert von Grävling, i Trollhättan kommit ytterst nära lösningen av detta ur rationaliseringssynpunkt så viktiga redskap. Konstruktören i fråga är kunnig och välkänd med många revolutionerande uppfinningar, han är bl.a.

ytterat nära lösningen av "perpetuum mobile" svighetsmaskinen).

Vi släppte ner våra pirkar, jag drog så i rask följd upp fyra små halvkilosabborrar, men eftersom vi sportfiskare anser dessa tillhöra barnkamraren ville jag flytta ut på djupare vatten. Redaktören hade inge lyckats få någon, men när han drog upp pirken såg jag att det hängde ett papper på kroken, jag blev nyfiken och undrade naturligtvis vad det kunde vara. "Det är fiskekortet, hur skall fisken annars kunna veta att vi har fiskerätt", sa han. Jag fick då förklara varför vi hade köpt sådant, och att det skulle visas upp för eventuell kontrollant, så missförståndet klarades upp.

Under tiden som vi uppehållit oss vid detta, hade hålborrharen lyckats få några nya hål i isen. Vi hade kommit överens om att fiska i varannat hål, så det var bara att släppa ner pirken i ett förut bestämt hål. Det blev emellertid inte någon mer abborre för min del, men däremot snorgärs i varje hål. Redaktören däremot fick någon här och någon där, så efter sex timmars fiskande hade han fem stycken i sin påse. Vi hadenu närmat oss slottet, så nu var tiden inne för den tilltänkta intervjun. Han tog fram sin kamera och satte en penna bakom brat och gick målmedvetet mot slottet. Han kom emellertid snart besviken tillbaka, utan varken bild eller intervju. Detta tycker ju inte jag var så konstigt, eftersom väl alla vet hur rädsla för publicering alla kungliga är.

Under tiden hade jag suttit och funderat över dagens misslyckande med fisket.

Hade jag inte vid ett par tillfällen sett hur hålborrharen haft något mystiskt för sig vid de hål jag skulle fiska i? När jag så suttit och funderat över detta en stund, gjorde jag, som så riktigt även redaktören påpekat den överraskande manövern. Jag tog då själv borren och gjorde ett hål. Omedelbart som pirken nådde botten satt han där, det

tera att resultatet var oavgjort. Jag var då nöjd och stoppade ner redskapen i väskan, redaktören fortsatte emellertid ytterligare en halv-timme men utan resultat. Han var naturligtvis besviken över att ha blivit snuvad på segern på så att säga mållinjen.

När jag hade varit hemma med redaktören, och vi hjälpts åt att bära in hålborraren, han var nära medvetelös efter dagens strapatser. Jag fick senare veta att denne hålborraren var en före detta furir inom sjukvården, så det var ju inte så konstigt att han inte stoppade för detta. Men dessutom misstänker jag att han hade ett finger med i spelet i det jag hade konstaterat.

Jag köpte nämligen på hemvägen några tomflaskor, åkte sedan tillbaka till sjön och gick ner och tog några vattenprov i de hål vi använt vid fisket. Jag skickade in flaskorna till Statens vattenprovningssanstalt och fick inte svar förrän härom dagen (statens kvarnar mal långsamt). Det vatten som tagits i de hål som jag använt visade sig innehålla ett kemiskt ämne med beteckningen COCH^o. Vid de prov som jag gjort i mina fiskedlingsdammar har det visat sig att abborren omedelbart flyr undan medan däremot snorgärsen dras dit. Jag måste här erkänna att deras uträkning var fiffig, men som alltid har det visat sig att inte brott lönar sig, och fusk i fiske räknar vi sportfiskare till de grövsta brott som kan begås. Jag skall i alla fall också rikta ett tack för lärdomen, som jag kommer att ha evärderlig nytta av, jag har nämligen ett par sjöar med ett allt för starkt snorgärsbestånd, där kommer jag att använda COCH^o för att samla dem och plocka upp vad jag anser vara nödvändigt.

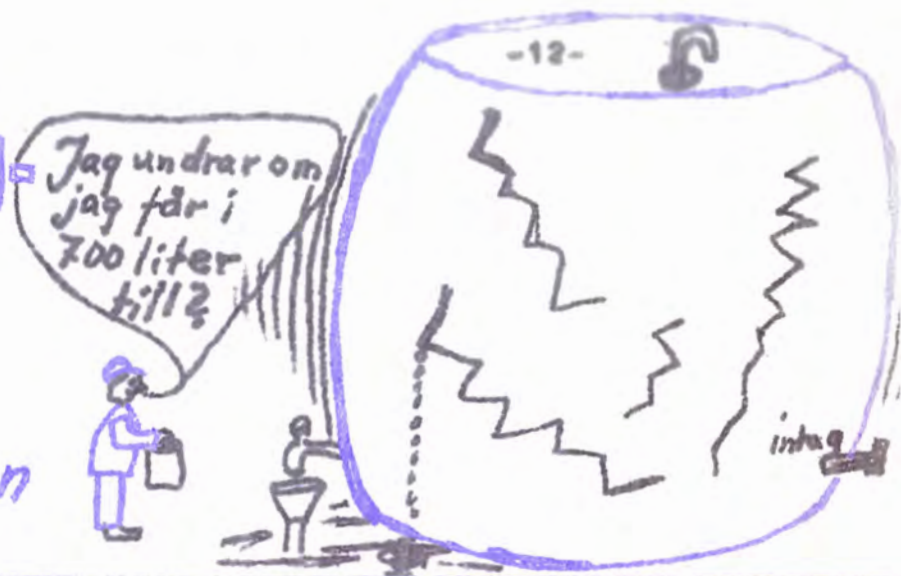
VÄRLDENS ÅTTONDE UNDER....
kabel till denna pump. När jag hörde mig för hos SIVERTS om jag kunde få beställa en kabel på ungefär 2000 mil, svarade dessa att de endast gjorde kablar som var 500 meter. Jag förstod då genast att det ej skulle gå att använda denna metod. Jag satte mig genast ner och tänkte, under tiden jag tänkte passade jag på att äta en kaviarsmörgås, det var då det hände, det sa PANG, och sen hade jag det, Jag skulle använda tubmetoden. Jag hade sett kaviartuben som låg på bordet. Jag ringde genast upp ABBA-FYRTORNET och beställde en kaviartub, 1000 mil lång och 500 meter i kvadrat. De lovade att ordna detta och sända den till mig. Det är alltså meningen att jag skall sätta in denna tub i tunneln på Hawaii-sidan, fylla den med vatten och sedan öppna korken och trycka ur vattnet. För att kunna trycka ur allt vattnet har jag skaffat en nyckel som jag skall aptera i bakre ändan av tuben. Annars skulle det ju gärna gå med denna tub som med en vanlig tub, man skulle trycka ihop den på witten och få hälften av vattnet kvar. På detta sätt skulle det alltså gå till att få ett bättre klimat här. Jag har faktiskt redan gjort allt klart och det hela skulle väl också vara i drift nu om inte ABBA-FYRTORNET missuppfattat mig. Jag fick tuben från dem i går, den var perfekt gjord, mätten stämde och allt var OK. Det var bara det att det var KAVIAR I DEN

Finns det någon som vill köpa 2500.000.000.000 kubikmeter kaviar så kontakta mig.

Vid behov av VED
säg ALGOTS
det räcker

FÖRTISKEN- FLASH

av Nils Holgersson



Vår tidning har i dagarna fått en påringning från Vår korrespondent i Hudiksvall, fru Anna Kristinasson som ontalade att stora saker var i görningen uppe i Hälsingland. Hon sade att en av landets mest kända vedkny-- vedhuggare skall sluta med vedeldning i sin fastighet Kyrkbyn 6:42 och övergå till fotogen. Hon kunde tyvärr ej själv göra något reportage om detta utan bad oss på Huvudredaktionen ta hand om saken. Hon var just nu i färd med att virka taket till Glysivallen, mer om detta i annan artikkel

Vi ringde alltså upp herr Algot Olofsson för att höra vad som orsakat denna omläggning i eldningsystemet. Vår första fråga var:

- Kan herr Olofsson säga vad som varit den direkta orsaken till denna omläggning?

- Vore de för ött de inte vore Trollens Nyheter som ringde skulle jag inget säga. Omläggningen beror på att det blivit svårare och svårare på vedfronten.

- Hur menar herr Olofsson?

- Ja, förr när man var i arbete, så var det ingen konst att kny--- skaffa ved. Nu är det nästan omöjligt.

- Hur kunde det vara lättare att få ved när ni var i arbete?

- Som ni kanske vet var jag flottningsarbetare, jag fick där lov att ta alla stumpar som kom. Då gick det fort att få ihop ett billass, nu har man inte den möjligheten längre. Nu är man tvungen att springa och böna hos snål-- hos bönderna för att få några pinnar.

- Ni sa att ni fick ta stumpar som kom, kunde det verkligen bli så mycket. Om jag inte är fel underättad så tog väl er tror, som stod hundra meter längre

upp i ån än er, också reda på stumpar. Så mycket stumpar kunde det väl inte bli på de hundra metrarna ner till er?

- Nja, det är nog riktigt, men lärde man sig bara den rätta knycken så fick man allt ihop ett billass ändå.

- Knycken, vad då för knyck?

- Det ska vi inte tala om, Yrkes-hemligheter lämnar jag ogärna ut. Jag kan bara säga det att jag skulle nog, än i dag, kunna göra kaffeved av en grov timmerstock med bara en hake till hjälp.

- För att övergå till något annat. Det sägs att ni har rätt mycket vei på lager. Vad skall ni göra med den?

- Jag har räknat med att kunna sälja en hel del. Jag har ju som ni vet startat en stor annonskampanj. Vid behov av ved säj ALGOTS det räcker.

- Kommer ni verkligen att kunna sälja all veden. Ni har ju ved kvar sedan 1947 och den måste ni väl i så fall sälja i säck nu. Det är väl bara mjöl kvar av den?

- Där slog redaktören huvud på spiken. Det är som han säger bara mjöl kvar av den. Jag

Forts på sid. 14

FLÄSK- PANNA

-13-

Anna Kristina Sjöström



"Kvinnans list övergår mannens förstånd" Det har ni väl hört alltsammans. Men att kvinnan får sin vilja fram tack vare en misslyckad pannkaka är nog något ganska unikt. Men så gick det till i Vadstena. Hör här: — Telefonen i min lilla lägenhet i Hudiksvall ringde. Jag svarade och en något uppretad röst hördes i mitt öra. "Jo, jag skulle bara höra vad det ska vara i fodralet?" — "Fodralet", skade jag, "vilket fodral?" "Ja, Monica ringde ju och fick receptet på fläskpannkaka av dig" "Fläskpannkaka" sa jag, för då förstod jag att det var Stig som ringde. "Hej du nåt recept på fläskpannkaka fick hon inte av mig, för det är svårt att lämna recept i telefon när man bara lagar till som det faller sej själv," sa jag. "Jaså fick hon inget recept", sa Stig "Ja då förstår man ju."

Men det var nog det han inte gjorde för vad visste han om Monicas planer på att få se pengarna bara rulla in och samtidigt få nytta av skrivbesdet som Stig ropat in för 20 kronor på auktion.

Ja, allt det där hade hon räknat ut i förväg den goda Monica men för att inte Stig skulle ana något sa hon att hon fått receptet av mig. När hon tog ut sin "misslyckade" pannkaka ur ugnen såg den väldigt pösigt och fin ut. Hon dukade bordet inne i TV-rummet med bästa linneduken ljus på bordet och vackert värre. Men i nervositén satte hon blomorna i glasen men det märkte inte Stig. Han slog sig som vanligt ner i soffan med fötterna på en fåtölj ett öga på T.V-en och ett öga i tidningen, ett öra lånade han åt vad Monica hade haft för sig på dagen och ett åt Uffe som väl stod och tjuvade om ett elektriskt tåg. Monica ställde fram långpannan på bordet för hon hade försöket skära pannkakan men bara lyckats få till två bitar. Stig tog en bit utan att se vad det var. Men så plötsligt skrek han till. Han tog sig åt munnen och tog ut

den lilla bit pannkaka han lyckats få lös. I den satt tre av hans bästa tänder. Han tittade på Monica. Det var då hon blandade in mig i pannkakan och hann knappt tala till punkt förrän Stig var vid telefonen och jag fick det ovan relaterade santalet.

Hur tongångarna sedan gick i det Östlundska hemmet i Vadstena vet inte jag men Monica sa en dag till Stig att "Den där pannkakan verkar då vara outslitlig" för då hade han ju varje dag i två månaders tid bråkat om pannkakan och de den tycktes bara bli segare och segare för varje gång han nände den. "Ja den är som en läderportfölj", sa Stig då. "Använd den till det då", sa Monica för det hade hon väntat länge på att få säga.

Stig gick till skafferiet där pannkakan låg lika som när Monica tog den ur ugnen. Stig lyfte ur den ur pannan och lade den på bordet. Så gick han ut i sin bil och samlade ihop en massa papper och annat kras som låg kring-spritt i den. Han tog det med sig in, lade det i pannkakan och allt fanns på samma ställe.

Morgonen efter när han kom

upp på redaktionen iär han har sitt jobb blev Pettersson alldeles till sig. Han ville ha reda på var Stig fått fått på den urflotta portföljen för han ville ha en likadan och det lovade ju Stig att ordna. Ja, sen var ruljangsen igång. Han skulle ut till Koberg och göra en intervju med Nicklas (över torpet som han måste ha kvar som gäststuga eftersom slottet är så litet). Nicklas blev alldeles till sig i portföljen så det blev att grädda en till honom också. Ja, sen kom det ju beställningar från både England och Tyskland och Sibylla ville ha en till Julklapp åt Carl-Gustav. Som han kunde stoppa souvenirer i när han var ute på långresa. Ja det kom så mycket beställningar så Monica fick sluta sitt förvärvsarbete och ägna sig åt att grädda pannkakor i stället.

Det bara ökade och ökade så dom fick hyra Vadstena slott för att få utrymmen för sina långpannor och tillredningsbunkar. Ja dom har måst bredda gatorna i staden för att långtradarna som fraktar portföljerna runt världen ska kunna komma fram.

Ja, så kan en pannkaka förändra en hel stad. Det är bara Stig som är sig lik. Han jobbar kvar på tidningen, för som hans ekonomiska hustru påpekade "Du har ju fri telefon och bensinpengar till bilen därifrån. Och om ni kommer till Vadstena och inte känner igen er så gå bara mot en neonskylt som lyser erof er redan när ni stiger av tåget i Kotala. "FLASKPAN" står det och det är där ni kan hitta Monica. Vid skrivbordet sitter hon och lokför och ser till så att vinsten blir enorm. Stig är iär också ibland och jagar på personalen och Uffe hittar ni nog också i nåt hörn han får hjälpa till med att slå sönder äggen Det gäller att göra nytta för sej har hans mamma och pappa sagt.

Det skulle vara en bild av tillverkningen av "Flaskpan" till den här historien men eftersom redaktören sa att den skulle vara så stor som A.4. (det är väl det som ligger i Östersund ?) och det finns inte så stora papper i det lilla Hudik så det blev bara pannkaka av det.

Kanske man skulle kunna få ut den pannkakan också på världsmarknaden?

FÖRTISKEN-FLASA

har sålt den till Vasa spisbrödsfabrik i Falun. Deras nya slogan är, "Vasa-bröd ger flis i ryggen".

- Kommer inte fotogeneldning bli väldigt dyr för er.

- Jo, det är klart att nu i första skedet blir det dyrt.

Jag skall ju bygga en stor cistern på Lunigrens tomta.

- Jasså, skall ni köpa så mycket fotogen på en gång.

- Köpa... Vem har talat om att köpa?

- Fotogen kan ni väl inte få tag i gratis.

- Jovisst, annars skulle jag väl inte gått över till fotogen.

- Hur gör ni för att få den gratis?

- Det var så att jag skulle ha lite fotogen att göra ren några penslar med, så jag åkte ner till Iggesunds Bruk och frågade om jag kunde få lite. Förmannen jag frågade sa till mig att jag fick ta det jag behövde. Jag vill ju inte försitta den chansen utan nu skall jag bygga en stor cistern och köra hem det jag behöver. Jag har ju blivit lovad.

GÅTÅ

Äggen kostar 1,50 kr/hg. Vad går en höna på?

svart! Två ben. Det påstår
i alla fall Ingemar Öst-
lund.

STORFISKE PÅ VÄSTKUSTEN



En dag i oktober uppringdes jag av överbefälhavaren för marinkommando väst, amiral Krokstedt, han hade bekymmer med en U-båt, som fletta och flyg hade jagat i flera dagars tid utan resultat. Den hade dessutom varit synlig långt inne i fjordarna upp mot Lysekil och Uddevalla.

Amiral Krokstedt hade, fullt förståeligt förresten, uppmärksammat mina talanger med spinnspö. Han ville därför att jag skulle komma ut och göra ett försök att fånga den mystiska U-båten, han lovade mig dessutom brä betalt, beroende av vilken sorts båt det skulle visa sig vara. Är det en ryss blev det stora pengar sa han. Jag bad om en dags betänketid, då jag först ville undersöka om någon kategori yrkesfiskare sysslade med sådant. Som sportfiskare får jag nog akta mig för att göra några som helst intrång bland de som försörjer sig på fiske. Det visade sig emellertid inte möta något hinder ur den synpunkten så jag accepterade anbudet. Jag började därför göra i ordning utrustning, men eftersom jag aldrig tidigare varit med på denna sorts fiske var jag ganska osäker på vad som var lämpligt. Bl.a. bete var jag mycket tveksam om, men jag pleckade med lite av varje, flugor, spinnare, drag och wobblers, dessutom tillverkade jag, som jag trodde, ett speciellt U-båtsdrag bestående av en modell av en U-båt. Jag tänkte, den är kanske en sovfisk lik gäddan och abborren, som ofta äter upp varann.

Expeditionen skulle utgå från Marstrand, så jag åkte ut på eftermiddagen. Vid ankomsten möttes jag på kajen av en hel del höga officerare ur armén med amiral Krokstedt i spetsen.

Ryktet om min ankomst hade nämligen gått ut över staden och eftersom jag var välkänd där ute sedan tidigare besök, bland annat en gång när jag rensade Marstrandsfjorden fri från tumlare, (stora bjässar som gör stor skada både på fisk och fiskredskap, men det får jag kanske tillfälle att berätta om en annan gång). Emellertid hade stadens befolkning samlats med hornmusikkår och tal av borgmästaren för att önska mig välkommen.

Efter detta schantila mottagande var det dags att emberkera den båt som skulle användas. Det visade sig vara en av flottans moderna jagare, inköpt på realisation i Italien under andra världskriget. Emellertid var den ju fullt användbar för detta ändamål så det var bara att gå ombord och göra sig hemmastadd. Man hade ordnat till med fest under kvällen. Militärer i allmänhet har väl inte mycket annat att tänka på än att få magen full. Men jag som sportfiskare vet ju, att en hård fiskedag inte får föregås av nattvak och frosseri, man måste vara i topptim både psykiskt och fysiskt och dessutom hålla matchvikten sjuttiofem kilo. Efter en lättare måltid gick jag därför omedelbart till kojs (=vila).

Jag vaknade ett par gånger under natten och hörde stöj och säng från salongen, man sjöng u-båts-valsens unisont hela natten.

Påföljande morgon "purrades" (=väcktes) vi av en som blåste trumpet, det lät ungefär som "kom får du gröt" så entusiasmen för den signalen verkade inte vara så stor bland de militära herrarna. Jag kände mej emellertid i toppform, så jag hoppade ur "slafen" (=sängen) omedelbart och gick igenom mitt gymnastikprogram, som jag alltid avslutar med en kall avrivning. Herrarna kom också så småningom upp, dom såg lite sömniga och sura ut, Krokstedt själv dröjde längst men i gengäld såg han piggast ut av dom allihop, om han använt min metod eller haft någon annan "medicin" skall jag låta vara osagt.

Så småningom sattes maskinerna igång, och förtöjningarna löstes, vi gled sakta ut ur hamnen, förbi den förtöjningsplats som Oskar II använde när han besökte staden för att roa sig, (han hade nämligen helt andra synpunkter på att ha roligt än vår nuvarande kung, som inte kan tänka sig ett bättre nöje än att gräva upp trasiga blomkrukor i Italien). Vi fortsatte sedan förbi Skalleas fyr och satte kurs på Pater-noster skären, Krokstedt trodde sig nämligen veta att därute mellan holmarna skulle den finnas. Eftersom han hade så mycket fina apparater och instrument till sitt förfogande, fick jag böja mig för den teorin (fast jag hade helt andra tankar, vilka också sedermera skulle visa sig vara riktiga). Vi gick så in mellan holmarna, jag inledde så kastandet med torskfiskeutrustningen, men det gav inte annat än några småtorskar på en åtta

å tio kilo, jag fortsatte därför med den övriga assenalen i min väska, och även u-båtsdraget provades, men ingenting annat än de vanliga västkustfiskarna kändes av. Krokstedt ville då sätta kurs på Uddevalla eftersom den ävön varit synlig där, detta ville inte jag vara med om, utan framlade för honom mina planer. Krokstedt var emellertid ståndaktig, så det blev en rätt häftig diskussion mellan honom och mig. Som avslutning på den slog jag näven i bordet så ljuset slocknade och maskinerna stannade. Jag ställde därefter ultimatum att antingen övertar jag befälet eller också får Du (vi hade också lagt bort titlarna under den häftiga diskussionen) ta upp båten själv. Och eftersom dom hade misslyckats flera gånger så överlämnade han befälet åt mig och gick själv ner i salongen.

Sedan man reparerat skador på ljus och maskin gav jag order om kurs till den position där man senast haft kontakt med båten. Detta beslut hade jag fattat därför att jag visste att man försökt kasta blykulor i skallen på den. Mina erfarenheter och rätt så långtgående studium av fiskens beteende vid tillfällen när man kastar t.ex. en sten i vattnet, är att fisken omedelbart flyr undan, men efter en stund kommer tillbaka av ren nyfikenhet. Jag visste ju inte om detta vidunder skulle uppföra sig likadant, jag var dessutom tvivksam om den kunde hänföras till fiskarna, men dom hade ju i alla fall vattnet gemensamt.

Vi ankrade upp på den uppgjorda positionen och jag började kasta långa svepande kast åt alla håll. När jag gjort det trettonde kastet sträcktes linan ut och jag gjorde det vanliga motrycket. Här har jag den, inte särskilt tung men helt andra ryck och susningar jag kände att det var något jag aldrig tidigare haft kontakt med.

Krokstedt kom upp på däck, lite vinglig på benen, han hade väl sovit och blivit hastigt uppväckt. Jag vevade målmedvetet tills ett gult periskop blev synligt. Krokstedt bad mig vara försiktig (han tänkte naturligtvis på sina egna misslyckanden). Det är nog en kines trodde han. Jag fortsatte att drillla tills hela föremålet blev synligt över ytan. Det visade sig då vara en anka. Krokstedts ansiktsfärg skiftade i alla regnbågens färger och han började svära och doadera så uttråde han något om att han förlorat en milliard varefter han försvann ned i salongen, jag har sedan dess inte sett till honom.

Ankan krokade jag försiktigt loss och lät den gå tillbaka i vattnet igen eftersom den var ganska mager. Ja, så undrar ni förstås hur det gick med betalningen, så jag får tala om att priset för den ankan blev så lågt så det fick jag gräva upp. Under återfärden in till Marstrand tyckte jag att det skulle passa med lite feststämning så jag tog därför upp u-båts-valsens som under natten varit så populär, men jag fick nu sjunga den solo.

Nu har jag inte tid att skriva mer för den här gången, ty jag skall nu tackla en robot för att fiska upp årets obligatoriska julhars.

Trevlig helg med mycket lut-fisk önskar

Fiskhausen.

DET SÄGS....

att högertrafikkommissionen lagt fram ett förslag om att högeromläggningen ska bli PRIVILLIG.....

Världens kortaste fräckis....

Hjalmar Mehr.....

Se upp för stupet!!!
Vilket stu

TAK ÖVER FOTBOLLSARENA.

Som den första fotbollsarenan i landet kommer Gylsisvallen i Hudiksvall att inom en snar framtid att få tak. Att detta sker genom en felpianering inom ett annat arbete gör inte saken sämre.

Det började nämligen med att fru Anna Kristinasson i Hudiksvall skulle virka en nattmössa åt sin make men när hon i beskrivningen läste bokstaven "m" som står som förkortning för maskor och trodde att det var meter som avsågs så förstär ju var och en hur följderna blev. Alltnog, när hon hållit på att virka några dagar och familjen började få svårt att vara inne alla på en gång på grund av den rosa-färgade virkningen, började hon ana sitt misstag.

Hon tänkte då riva upp den och göra om det hela då hennes make, Sture Hiffare, en känd matrialförvaltare i idrottsklubben HIF kom på att om hon virkade på en kant så skulle det gå att använda som tak till den ovan nämnda idrottsanläggningen. Sagt och gjort, förslaget lades fram för stadens idrottsnämnd som tog emot det med öppna armar.

När det sedan visade sig att Sture Hiffare genom sitt arbete på Håstaholmens Sågverk kunde ordna en stomme av trä att lägga taket på var glädjen fullständig.

Enda smolken i glädjebägaren är att stadens skönhetsråd uttalat visst betänkanke mot att låta det som var avsett som tofs på mössan sitta kvar på Gylsisvallens tak.

I fortsättningen kan man alltså säga att fotbollen i Hudiksvall spelar i nattmössan, det har den väl för övrigt även gjort tidigare år fast aldrig så bokstavligt som nu.

Hejsan svejsan igen!:



Ja, nu har jag blivit så stor att jag kan sitta vid bordet och skriva, ja det är klart, inte på en sådan där låg stol som mamma och pappa sitter på, nej jag har en egen som har höga ben så att jag når upp på bordet.

På tal om att komma högt upp, så har jag kommit upp mig väldigt, Ja, jag har gått och blivit filmstjärna. I pappas senaste film hade jag faktiskt huvudrollen, filmen hette "1-års kalaset". Men en sak skulle jag vilja klaga på, det är bäst att göra det så här i skrift, för säger jag någonting till pappa producenten så säger han bara "HM" som vanligt. Jo, alltså skulle jag vilja klaga på gaget. Gissa vad jag fick i gage, jo, ingenting, visserligen fick jag några småprylar som dom kallade för "födelsedagspresenter" men jag menar, vad är det att ge en stor firad stjärna. Säger jag någonting till mamma så säger hon: "ja, se

dagens ungdom, dom har så stora pretentioner". Så nu har jag gett upp, och förresten, vad skall jag med pengar till egentligen, jag når ju ändå inte upp till disken i gotta-affären och dom förstår inte vad jag säger i den där affären heller så de så.

Vadå? Vad jag gör när jag inte filmar. Ja det är lite av varje. På dagarna håller jag full rulle nere hos "tant Stina" ässå har jag börjat banta, jag bara kniper ihop munnen och vänder bort huvudet. Mamma bara skäller för att jag inte äter, men det är väl synd om henne som inte förstår att hon kan vara stolt över mig som har karaktär - och kan låta bli att äta - det kan inte hon, för hon börjar banta varenda måndag och slutar på tisdag.

På kvällarna och på lördag och söndag går jag hemma och lever runt. Förr på kvällarna och helgerna släpade dom runt mig på stan till olika ställen där det fanns en massa folk som dom kallade fastrar och farbröder och kusiner. Men det "vete sjutton" var dom har tagit vägen nu, för nu är det relativt lungt och skönt för jämnan.

Jag skall också hälsa från min kusin Uffe, han fick heta så efter mycket om och men han säger själv att det är ett rätt så skapligt namn, fast nog tycker han att Filimon vore bättre. Jag var och hälsade på honom för några veckor sen, och vi fajtades och hade skojigt värre. Han har ett litet hus i huset, det är nog lite svårt att fatta. Men det är så att hans mamma har tagit en stor kartong som hon har gjort ett hus av. Det var jättelajban att leka i det. Jag grinade och tjöt hela vägen hem, och då trodde mamma och pappa att jag var sjuk, men jag tyckte bara att det var tråkigt att åka från Uffe.

Nej, nu måste jag sluta för nu är snart denna sida full, och jag har inte fått lov att skriva mer än en sida. Så därför säger jag som vanligt

MORSNING

ANDER



Alens klagan

Det kom en man upför min stam,
en såg i näven hade han.
Han kapade mitt huvud bort ?
Han sade — "det var ganska torrt".

Det stod så många och såg på,
dom sade — "det blir bättre så".
Värdinnan själv höll med därpå,
men sen hon grät uti en vrå.

Jag tänkte nå till himlen opp,
nu är det slut med detta hopp.
Nu sitter här ibland en mås,
som just med gil har smörjt sitt krås.

Ni vet hur måsen skapad är,
han med sin mat ej har besvär.
Så jag blir full med bara — lort,
mer hellre då ett huvud torrt.

Arre alrot.
(byskald)





Eftersom jag inte är någon rolighetsminister så får jag ta en mera allvarlig historia men den är "sann ur livet". Det är inte direkt någon julhistoria men inträffade ändå strax före jul, när det var vörkt och kulet. Den här historien bör bevaras för eftervärlden. År 1923 köpte vi en gård i Vik som vi flyttade in i på hösten samma år. I köpet ingick förutom gården även en del lösöre och däribland även en stormhatt som förre ägaren hade vid högtidliga tillfällen, bland annat vid begravningar och kanske han även hade den vid sitt giftermål.

Vid tiden för vår inflyttning till Vik hände det sig att en kamrat skulle gifta sig och på den tiden skulle man klä ut sig så att ingen skulle känna igen en vid bröllopsgården. Jag kom överens med en annan bybo att gå och knuta. Jag berättade för honom hur jag skulle klä mig och bland annat skulle jag använda den den där hatten som låg nerlagd i en hattask, vilken hängde på en bjälke på vinden, där den hängt sedan vi köpte gården. På natten föbe knutningen blev det ett väldigt väsen på vinden och jag trodde att det var någon fågel eller katt som kommit upp, Vilket skulle visa sig inte vara fallet. Det kändes kusligt men på den tiden var man inte rädd av såg. Jag skulle gå upp och se vad det var. Men döm om min förvåning när jag öppnade skafferidörren för att gå upp

på vinden och något kom fräsande förbi mig i mörkret. Det kändes konstigt, men jag tog ett ljus, tände det och gick upp. Hade inte mor Karin legat i köket, så tror jag att jag stannat nere, men man måste väl visa att det inte fanns någon rädsla.

Vår förvåning blev stor när vi dagen efter skulle klä oss och gå till brölloppet. Vi upptäckte då att hatten var borta, och den har inte syns till något mera.

Detta är en sak jag funderat över många gånger. Men ett vet jag, den hade aldrig begagnats på knutning.

God Jul och ett Gott Nytt År
önskas Er alla av fader Algot.



KOM IHÅG.....
Vid behov av VED
säg ALGOTS, det räcker.

Forskning och tävlingsfiske.

Som läsaren har sett i tidigare artiklar i denna tidning bedriver jag en hel del forskning och studium av fiskens beteende i olika situationer, samt kontinuerligt ständiga förbättringar av utrustningen. Mycket av mina framgångar i fisket får därför tillskrivas detta faktum. Jag kan därför nästan exakt bestämma hur mycket fisk jag skall dra upp under en viss tidsrymd. Detta har varit till ovärderlig nytta, då jag ogärna vill vara med på tävlingsfiske, då mina strymmen på de senaste åren tyvärr fyllts med priser. Jag har därför fått inrikta mig på placering efter pristagarna, däremot har jag alltid velat vara "etta" bland icke pristagarna, vilket jag nästan hundra procentigt kunnat genomföra. Spänningen är därför lika stor, om inte än större, därför att jag hela tiden måste hålla kontroll över alla deltagare, annars är det ju enklare när man bara har de svåraste konkurrenterna att se upp med. Men eftersom det alltid är roligt att ha priser att visa upp för vänner och bekante har jag försökt att få hyra nya lokaler. I höstas trodde jag mig ha löst detta problem för en tid framöver. Det var ju då tal om att lägga ner alla skolor i landet, jag fick då, om detta blev fallet, lov på att hyra centralskolan i Starrkärr. Men sedan lärarna varit ute och försökt sig på en del andra arbeten, bl. a. var det några som var på skogsarbete, beslutade de sig för att fortsätta i skolorna igen. Mitt hopp ställdes då till riksdagen, eftersom deras arvoden ännu inte höjts. Men höjningarna genomfördes i enighet, utan att något varsel om stridsåtgärder ens behövde utfärdas. Och här står jag fortfarande utan lokaler, så jag får nog även denna säsong inrikta mig på prislöst tävlingsfiske.

En tävling som jag deltagit i varje år, men inte lyckats få någon placering, jag har där ändå alltid gått in för seger. Jag har dessutom förberett mig minutiöst, och lagt upp träningen så att toppen varit nådd lagon till denna. Eftersom endast penningpriser delas ut, har jag kunnat göra det för pengar tar ju så liten plats, då dom går ju alltid att stoppa i något hål. Tävlingen gäller Sveriges största pimpelfiskare och hålls på Börje-sjön i Jämtland. Orsakerna till mina misslyckanden där löstes emellertid i år, då hemligheterna kring tävlingen sipprade ut. Tävlingsbestämmelserna har varit förbehållna endast en trängre krets kring arrangemangen, dessa gick ut på, att själva fisket skulle bedrivas på olika tjärnar och sjöar under lördagen, varefter man samlas på Börje-sjön under söndagen och väger och räknar in fångsterna. Detta gör man därför att nämnda sjö är absolut fri från fisk, så risken att "fuska" och dra upp någon firre ur Börje-sjön under söndagens invägning är obefintlig. Nu har jag emellertid fått klart för mig dessa bestämmelser, så nästa år skall det bli annat av. Jag har dessutom garanterat mig om några eventuella ändringar skulle komma till stånd, då jag skaffat mej kontakter i den trängre kretsen.

Då jag däremot alltid placerar mig först, är när vi inom sportfiskeklubben "Salta sillarna" (tre medlemmar) har våra tävlingar. Inga priser förekommer utan endast ärän står på spel. Eftersom de två andra är betydligt kortare än jag så får jag erkänna att jag har lite fördel av en större räckvidd, för i sportfiske liksom boxning och även en del andra idrotter är det bra att ha långa armar.

Forts. nästa sid.

De gånger då jag är ute ensam går jag däremot in för att fånga så lite fisk som möjligt eftersom vi ätit så mycket fisk av alla sorter under mina sportfiskeår att vi helst inte vill se dem på bordet numer. Jag har därför gjort en hel del försök att konstruera fram ett absolut fiskfritt drag, men har ännu inte lyckats få fram ett som är hundraprocentigt. Den bästa varianten hittills använde jag under min semester i Häsingland. Jag blev där utbjuden på en fisketur med ett par "amatörfiskare", (en lägre art av sportfiskare). Jag tyckte det skulle vara lämpligt att använda ett sådant drag för att även ge dem en chans, men på etthundra-sextioåtta kast fick jag ändå tre gäddor, amatörerna blev helt utan, hur dom nu bar sig åt.

L.O.

F L Y T T B A R

Redaktör Jerker Algotsson har flyttat från Trollhättan. Han är nu bosatt i en skyskrapa på Västra Storgatan 9 i Hallsberg.

PS

Herr Algotsson har flyttat igen. Han bor nu hos sin bror i Vadstena, Adress: Strågatån 20.

PS - PS

Nya uppgifter om Algotsson. Han har flyttat till Vätterviksbadet, där han bor i tält Nr: 243 från vänster.

PS - PS - PS

Enligt uppgift har hr. Algotsson återigen flyttat och är nu bosatt på Norrängsgatan 9 A i Motala. Han har fått tjänst som extraknäckare på Motala Tidning.

PS - PS - PS - PS

Herr Algotsson har hunnit med ytterligare en flyttning och bor nu på Lustigkullevägen i C i Motala. Tjänsten som extraknäckare har han dock kvar. Han lär vid det här laget ha världsrekord i flyttning.

PS - PS - PS - PS - PS

Nu går vår tidning i press och nu får hr. Algotsson skylla sig själv om vi lämnat felaktig adressuppgift.

J.A. o N.H.

-- o --

En bonde stod inför tinget för att han hade bett en hög person i samhället "dra åt helvete". Domaren som tyckte det hala var en bagatell sa att om bonden bad om förlåtelse och tog tillbaka det han sagt skulle det klara sig med det. Bonden skruvade på sig och pekade på kändanden och frågade: "Va då han jag bad fara åt helvete". "Ja" sa domaren "det var det".

"Han slepper" sa bonden.

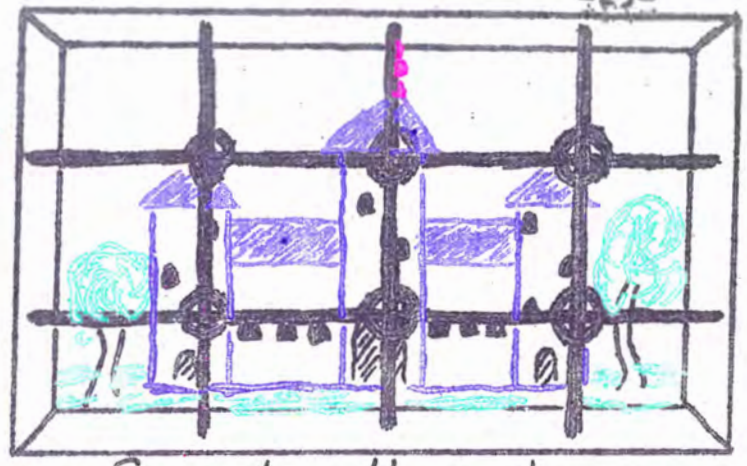
N.H.

C E L L I S T

Enligt vad vår tidning erfarit har Sverker Henriksson nu låsts in i en munkcell i Vadstena kloster. Anledningen till denna drastiska åtgärd är att Motala Tidning inte längre vågar ta risken att ha honom i frihet. Man befarar att alla diplomatiska förbindelser med Vadstena i så fall kommer att avbrytas. Enligt en annan obekräftad uppgift lär förre skattekamrer Svante Jacobsson på illegal väg skicka försändelser med mat och röka till den inlåste. Det är möjligt säger man på MT att vi vågar släppa Henriksson fri vid årsskiftet, då blir det regimskifte i stadsfullmäktige.

J.A.

Från mitt IDSTENAFÖNSTER



av Sverker Henriksson.

ATT VARA KRÖNIKÖR tillhör inte det lättaste arbetet på en tidning. Man måste ständigt försöka att vara rolig. Och det skall jag nu också FÖRSÖKA att vara. Men det finns ju egentligen inte så mycket att vara rolig för. Skattsedlarna har ju inte kommit ännu när detta skrivs. Att skriva om pengar är heller för övrigt inte roligt, eftersom man sällan har några att ha roligt av, och för.

DÄREMOT HAR KYLAN kommit ett par gånger denna höst och några snökorn har också fallit under vissa dagar och nätter. Men den rätta julstämningen har ännu inte kommit. Men vi får hoppas att när detta läses i tryck finns det massor av snö och julkultur runt om i landet. Om nu redaktionen hinner med att sätta upp detta manus som kommer vid pressläggningens dags. När man för övrigt tittar ut genom fönstret i Vadstens denna årstid är det inte alls lika roligt som på somrarna. Inga turister finns kvar längre bara några vadstenabor och några från sjukhuset vankar förbi fönstret. Man kommer därför inte lätt upp i den där roliga stämningen att skriva krönikor.

FÖR ÖVRIGT HADE jag rätt roligt häromkvällen. En broder (från annan ort) och en till broder (även han från annan ort) hade fixat så att vi skulle få se film sa de. Men innan den filmen blev visad hade man nästan sett hela kvällsprogrammet på TV och några repriser också tror jag

så då var man faktiskt rätt fyrkantig i ögonen ändå utan att titta på en fyrkantig filmduk. Nåväl väntan gick väl an men när man fick se filmen blev man ju ändå mera ledsen för där fanns ju inte det väsentliga med i filmen (nämligen jag själv) i tillräcklig mängd. Man hade bara klippt. Vilket väl för övrigt också detta blir när redaktionschefen eller chefredaktören får se det. Men jag tar chansen.

SOM JAG ALLTID tidigare aldrig hävdat saknas det kultur i denna tidning i alltför hög grad. Därför har jag skrivit detta fönster så att man i vart fall får med lite grand kultur. Vadstena är ju som bekant en av de mest kulturhistoriska platserna i Sverige näst Söderköping är det visst någon som sagt. Förmodligen Vadstena turistnämnd. Livet går som vanligt i Vadstena och med detta vill jag önska er en trevlig jul för nu skall jag ruska gallret igen. Vi ses när jag kommer ut. Det lär visst inte bli den närmaste tiden, till dess....HEJ!...

FILMPREMIÄR I MOSTENA

Filmen "En resa genom Sverige med Nils Holgersson" eller som den också kallas "På Evas tid" premiärvisades härnäst i Mostena. Endast gräddan av Mostenas befolkning var bjuden till visningen. Och grädd(e)s finns det tydligen gott om därstädes. Stolarna i salongen (eller kammarn som det heter hos oss vanliga borgare) räckte inte till och de SMÅ gräddklickarna fick sitta på golvet.

Enligt vad tidningen erfarit lär filmen vara inspelad i samråd med Vår kyrka och en bilfabrik i Tyskland. Detta förnekas dock bestämt av hr. Holgersson.

- Att en folkvagn och massor av kyrkor kommit med på filmen, beror helt enkelt på att de står stilla och är lätta att filma, säger han

Stod stilla gjorde däremot inte fru Henriksson i en av scenerna - men så fastnade hon inte heller på remsan. Det gjorde förresten inte heller rättorna som fotografen jagade på en vägkant i Stensele eller Sorsele eller Arse.. (förlåt Åsele) eller vart det nu var..

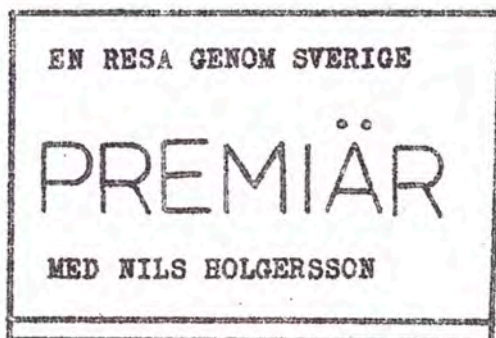
En stjärna föddes emellertid på filmen. Det var en skönhet i bygdedräkt, någonstans i Hålsingland. Synd att det inte var ljud. Då hade man kanske fått höra samtalet med trollet Stubbe och eventuellt flottarbåtens dunk i bakgrunden..

En annan stjärna, fast från stumfilmens dagar var Anny Berg. Något av en Julia Cesar. Vilken mimik. Trots avsaknad av ljud undgick man inte replikerna... Kanske något för TV i programmen för hörselskadade.

Ett naturbarn i skådespelarbranchen är Lars Olovsson. Fullständigt avslappnad spelade han rollen som konversator vid kaffebordet. Hans bordsdam fnissade blygt åt hans lustigheter. Men även fnisset var fint tolkat.

Naturbarn har man också trott att Sven Ivarsson är. Att han inte lever som han lär i sina naturskildringar från Torpet, visades i en av scenerna. Man trodde hela tiden att gruppen, med den äldste delen vänd mot skyn, letade medicinska växter bland tistel och pipsör vid foten av Hunneberg, tills kommentatorn berättade att det rörde sig om potatisupptagning på Torpet...

SOM FÖRSPEL visades "Ett bröllopp i frack". De agerandes miner gav sken av att brölloppet ägde rum under spritstrejken. Men så var nu inte fallet. Man hade åkt runt Sverige och hämtat upp brölloppsgästerna i en folkvagnsbuss. Det var nämligen bråttom. Och när man kom till slutmålet Mölnlycke där bordet stod dukat - hade systemet stängt ...



J. Algotsson

(Som själv var med i filmen,
men inget skryt här inte ...)

NYORDNING PÅ "STRANNA"

av
Anders Åkesson

Anna Kristinasson
"Spöskrivare"



Det stundar nya tider
det vet ni var och en
så också sent omsider
uti vårt barndomshem.

Det var att bära hinkvis
till stenpartiet ner
för Erik Jakobs julgris
han åt det inte mer.

Vår par blev pensionerad
år nittonhundrasextiofyra rén.
Av jordbruk intresserad
det har han blivit sén.

Ja så gick åren "unna"
med samma resultat.
Då börja Far att "grunna"
"Finns ingen annan mat?"

Vi märkte först i slättan
hur i hans ben det drog
när han steg upp i ottan
och åkte till sitt knog.

I Hudik fick han rådet
köp "Komplett rotatismos"
"Det skulle kanske gå det"
sa Far och stack sin kos.

Han for och hjälpte Koffe
för det så roligt var.
Ett dynglass och så "koffe"
var lönen han uppbar.

Han skulle hem och räkna på
vad landet skulle räcka till
"Om jag nu havre skulle så
och kärvar göra detta till."

Sen jobba han i skogen
högg undan busk och ris
och så sin vana trogen
bar hem det till sin spis

Så nästa år på torget
står Far vår glad o rund
och säljer havrekärvar
med ett "God Jul" till varje kund

När Mor så tog opp "päna"
fick Far ju hjälpa till.
Det kändes nog i knäna
"Men "pän" ä gott te sill"

Och Mor hon står där också
och ler och tänker nöjd
"Nu slipper jag att mera gå
på potatislandet böjd."

Så gick han där och tänkte
när hinkvis opp han tog
och "päna" guldgult blänkte
och Far han gick och log.

Det är nog mycket sällan
som såna under sker.
Men nere uti källarå
skämmas ej potatis mer.

Men efter någon månad
så log ej längre Far.
rotatison var gränad
det mesta ruttet var.

Nej nu så sås det havre
på varje liten plätt.
Ja, även uppå "Lundgrens"
om jag hört riktigt rätt.

Vid behov av VED

Så ALGOTS det

DE SVARTA JULEN

av gammelmor

Det såg ut att bli en svart jul det året. Ingen snö som "lyste vit på taken". Bara lera - grått och blött överallt. Plask, plask. Plaskandet fortsatte dag efter dag. Så var det äntligen julafton. Samma plaskande. Barnen vankade lessna och häglösa av och an, in och ut. Vad skulle de ta sig till med? Julafton är ju alltid en lång dag, men den här var då längre och ledsammare än vanligt. Lasse, storpojken, som var elva år och visste allt som var värt att veta om jular o sänt, sa med bestämdhet att "i år blir det ingen jul - - utan snö ingen jul".

"Inomhus blir det jul ändå" sa mor. "Vänta bara tills det blir riktigt i ordning härinne så ska ni få se".

Ja så var det äntligen färdigt, precis som alla föregående jular: nystärkta gardiner för fönstren, blankputsad koppar på spishyllan, mässingstakarna med kronljus på köksskänken, vas med tallris på bordet. Över dörrarna gurlanger av lingonris med röda klockor i och omkring lampan i taket grön lummer med röda band. Allt var klart, t.o.m. julgranen var pyntad och bredvid den stora korgen med sina mystiska paket. Så visst var det julafton.

"Det ser inte ut som jul ändå" sa barnen. "Det är något som fattas". Men vad det var kunde ingen säga.

"Gå upp på kamraren och byt om kläder nu så kanske det är jul när ni kommer ner", sa mor. Det trodde de inte på, men byta kläder skulle de ju göra.

När de kom ner om en stund - - - vad var det som hade nänt? De stannade häpna vid dörren och bara tittade - - "men nu är det ju riktig Jul" sa Lasse till slut och de andra instämde, "äntligen riktig julafton!". Varför? Jo, mor hade lagt granna trasmattor på golvet. För det slaskiga vådrets skull hade hon sparat med det i det längsta. Men nu låg de där och lyste så varmt och vackert som bara trasmattor kan göra.

Det är underligt, men inget julpynt är än aldrig så dyrbart och påkostat ger sådan stämning åt julen som den enkla, men varma, vackra trasmattan.

SKOLREKORD

Tre år i varje klass är ett gammalt talesätt. Hans Gunnar Algotsson i Motala har emellertid vänt på detta begrepp och säger i stället tre klasser varje år. Han har nämligen ännu hunnit med bara en termin i skolan, men har ändå prövat tre olika skolhus. Han började i Hallsbergs västra

skola där han gick drygt en vecka. Fortsatte i Lyckorna-skolan i Motala en månad och nu går han i Charlottenborgs-skolan i Motala. Hur länge? Ja det beror på pappa, säger han. Är det någon som slår rekordet? Broder Nenne ligger bra till med fem skolor på 2,5 år.

J.A.